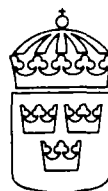

Regeringens proposition 1993/94:202

Överflyttning av fartyg mellan fartygsregister

Prop.
1993/94:202

Regeringen överlämnar denna proposition till riksdagen.

Stockholm den 24 mars 1994

Carl Bildt

Mats Odell
(Kommunikationsdepartementet)

Propositionens huvudsakliga innehåll

För att uppfylla Sveriges förpliktelser enligt avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet) lämnas i propositionen förslag till en lag om överflyttning av fartyg mellan fartygsregister. Genom lagförslaget undanröjs tekniska hinder för överflyttning av registreringen av fartyg mellan EES-staternas nationella fartygsregister.

Lagen föreslås träda i kraft den 1 juli 1994.

1	Förslag till riksdagsbeslut	3
2	Förslag till lag om överflyttning av fartyg mellan fartygsregister	3
3	Införlivande på grund av EES-avtalet	8
4	Författningskommentarer	9
	Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 24 mars 1994 .	11
	Rättsdatablad	12

Regeringen föreslår att riksdagen antar regeringens förslag till lag om överflyttning av fartyg mellan fartygsregister.

2 Förslag till lag om överflyttning av fartyg mellan fartygsregister

Härigenom föreskrivs följande.

Bestämmelser enligt EES-avtalet som skall gälla som svensk rätt

1 § Rådets förordning (EEG) nr 613/91 av den 4 mars 1991 om överflyttning av fartyg från ett register till ett annat inom gemenskapen, som det hänvisas till i bilaga XIII till avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES-avtalet), skall gälla som svensk lag.

2 §¹ Som bilaga 1 till denna lag finns den svenska texten till förordning (EEG) nr 613/91.

3 § De danska, engelska, finska, franska, grekiska, isländska, italienska, nederländska, norska, portugisiska, spanska, svenska och tyska texterna skall ha samma giltighet.

EES-anpassning av bestämmelserna

4 § När bestämmelserna innehåller begrepp eller hänvisar till förfaranden som är utmärkande för Europeiska gemenskapernas (EG) rättsordning, exempelvis

- ingresser,
- adressaterna för EG:s rättsakter,
- hänvisningar till territorier eller språk inom EG,
- hänvisningar till inbördes rättigheter och skyldigheter för EG-medlemsstaterna, deras offentliga organ, företag och enskilda personer i dessa stater,
- hänvisningar till informations- och anmälningsförfaranden,

skall bestämmelserna i följande protokoll tillämpas:

1. EES-avtalets protokoll 1 om övergripande Anpassning i den lydelse protokollet har efter ändringar enligt protokollet den 17 mars 1993 med justeringar av EES-avtalet och Gemensamma EES-kommitténs beslut den 8 februari 1994 om ändring i protokoll 1 till EES-avtalet.

¹Texterna på finska, isländska och norska finns tillgängliga hos Utrikesdepartementet. Texterna på de övriga språken finns publicerade i Europeiska gemenskapernas officiella tidning (EGT).

2. Protokoll 1 till avtalet mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol. Prop. 1993/94:202

3. Protokoll 1 till avtalet om en ständig kommitté för EFTA-staterna.

Protokollen finns intagna i lagen (1992:1317) om ett europeiskt ekonomiskt samarbetsområde (EES).

5 § Med EFTA-stat avses i denna lag en medlem av Europeiska frihandelssammanslutningen för vilken EES-avtalet har trätt i kraft.

6 § Det som sägs om kommissionen i artikel 5.1 första stycket skall i stället avse EFTA:s övervakningsmyndighet.

Om en tvist enligt artikel 5.1 andra stycket och 5.2 uppstår skall, i stället för det förfarande som föreskrivs i artikel 7, tvisten hänskjutas till EFTA:s ständiga kommitté om den uppstått med en EFTA-stat och till Gemensamma EES-kommittén om den uppstått med en EG-medlemsstat.

Denna lag träder i kraft den 1 juli 1994.

RÅDETS FÖRORDNING (EEG) nr 613/91

av den 4 mars 1991

om överflyttning av fartyg från ett register till ett annat inom gemenskapen

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 84.2 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande²,

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande³, och

med beaktande av följande:

Upprättande av en fungerande inre marknad innefattar undanröjande av tekniska hinder för överflyttning av fartyg mellan medlemsstaternas nationella register. Åtgärder för att underlätta en överflyttning av fartyg inom gemenskapen behövs också för att befria de europeiska redarna från de kostnader och administrativa förfaranden som ett byte av register inom gemenskapen medför och också för att därigenom förbättra driftsvillkoren och konkurrensläget för gemenskapens sjöfart.

Det är samtidigt nödvändigt att trygga en hög nivå då det gäller fartygssäkerhet och miljöskydd, i enlighet med internationella konventioner

Det får därför inte finnas några tekniska hinder för överflyttning mellan medlemsstaternas register av fartyg som för en medlemsstats flagga, förutsatt att fartygen har visats uppfylla föreskrifterna i dessa internationella konventioner.

Staterna har ansvaret för att utfärda internationella certifikat för säkerhet och förhindrande av förorening enligt 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 1974), 1966 års internationella lastinjekon-

vention (LL 1966), 1973 års internationella konvention om förhindrande av förorening från fartyg, i dess lydelse enligt 1978 års protokoll (MARPOL 73/78), samt därtill hörande bindande resolutioner, som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). Om privata organisationer utfärdar certifikat på en medlemsstats vapnar, i överensstämelse med ovan nämnda konventioner, sker också detta på medlemsstatens ansvar, enligt vad som bestäms i dessa konventioner.

De internationella konventionerna överlåter viktiga tolkningsfrågor till varje enskild fördragsslutande stat. På grundval av sina respektive tolkningar av konventionerna utfärdar regeringarna i medlemsstaterna till alla fartyg som för deras flagga och som lyder under föreskrifterna i dessa konventioner, internationella certifikat som intygar att fartygen uppfyller dessa föreskrifter. Medlemsstaterna tillämpar nationella tekniska föreskrifter, av vilka vissa innehåller andra krav än dem som finns i internationella konventioner och tillhörande tekniska standarder. Ett lämpligt förfarande bör inrättas för att lösa sådana skiljaktigheter vid tolkningen av befintliga föreskrifter som kan uppkomma vid en begäran om överflyttning av fartyg och för att ta hänsyn till nya föreskrifter i dessa konventioner.

Denna förordning föregriper på intet sätt Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) utarbetande och tolkning av konventioner.

För att föreskrifterna i förordningen skall kunna utnyttjas måste fartygen ha varit registrerade och i drift under en medlemsstats flagga i minst sex månader för att ge denna stat tillräcklig tid att kontrollera deras skick.

En kommitté bör inrättas för att bitrada kommissionen vid tillämpning och tolkning av denna förordning i syfte att underlätta överflyttning av fartyg inom gemenskapen och samtidigt se till att nivån för sjösäkerhet och miljöskydd inte försämras.

¹ EGT nr C 153, 22.6.1990, s. 14.

² EGT nr C 19, 28.1.1991.

³ EGT nr C 60, 8.3.1991.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelse som har anges:

- a) *Konventioner*: 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 1974), 1966 års internationella lastinjekonvention (LL 66) och den internationella konventionen om förhindrande av förorening från fartyg (MARPOL 73/78), tillsammans med de ändringar som gäller när denna förordning antas och tillhörande bindande resolutioner, som har antagits av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO).

Om inte annat följer av förfarandena för ändring av ovan nämnda konventioner skall beslut om tillämpning, enligt denna förordning, av senare ändringar som trätt i kraft följa det förfarande som fastställts i artikel 7.

- b) *Krav*: de krav på säkerhet och förhindrande av förorening som fastställts i konventionerna.
- c) *Certifikat*: certifikat, utfärdade av en medlemsstat eller på dess vägnar, i enlighet med konventionerna, samt certifikat utfärdade för kemikalietankfartyg och gastankfartyg byggda före den 1 juli 1986, i enlighet med Internationella kemikaliebalkoden [IMO-resolusion A.212 (VII)] eller Internationella gasbalkoden [IMO-resolusion A.328 (IX)].

Artikel 2

Denna förordning skall tillämpas på lastfartyg med en bruttodräktighet om 500 och däröver

- a) byggda den 25 maj 1980 eller därefter, eller byggda före detta datum, men
- som uppfyller föreskrifterna för nya fartyg, enligt definition i 1974 års SOLAS-konvention och
 - som, om det gäller kemikalietankfartyg och gastankfartyg, uppfyller de standardnormer som avses i artikel 1 c för fartyg byggda den 25 maj 1980 eller därefter,

enligt intyg utfärdat av en medlemsstat eller på medlemsstatens vägnar

och som

- b) har fört en medlemsstats flagga och varit registrerat i medlemsstaten, samt varit i drift under denna flagga i minst sex månader
- och som
- c) medför giltiga certifikat.

Artikel 3

1. Medlemsstaterna får inte, av tekniska skäl som följer av konventionerna, underlåta registrering av ett lastfartyg som är

registrerat i en annan medlemsstat, uppfyller föreskrifterna och medför giltiga certifikat samt har anordningar och utrustning som är godkända eller typgodkända i fartygets ursprungsland.

Om medlemsstaterna är bundna av regionala avtal till skydd för havsmiljön den dag denna förordning träder i kraft får de införa ytterligare regler som överensstämmer med föreskrifterna i konventionernas tillvalsbilagor.

2. Efter överflyttning av fartyget skall den mottagande flaggmedlemsstaten utfärda certifikat på samma villkor som under den flagga fartyget tidigare har fört.

3. Om certifikaten utfärdas av en organisation på en medlemsstats vägnar skall denna stat se till att organisationen har de kvalifikationer, den tekniska erfarenhet och den personal som behövs för att, vid tillämpningen av konventionerna, kunna utfärda certifikat som tryggar en hög säkerhetsnivå.

Organisationen skall ha förutsättningar för att utveckla regler och föreskrifter som är godkända tekniska standarder och hålla dem aktuella, samt använda kvalificerade och erfarna inspektörer som till fullo kan bedoma i vilket skick ett fartyg är.

4. Trots detta får ett fartyg vid överflyttningen underkastas en besiktning av den mottagande flaggmedlemsstaten med syfte att bekräfta att fartygets och utrustningens skick faktiskt överensstämmer med dess certifikat och de intyg som avses i artikel 2 a.

Artikel 4

I den mån föreskrifterna är oförändrade för existerande fartyg får de mottagande flaggmedlemsstaterna, vid tiden för förnyelse, förlängning eller översyn av de certifikat som utfärdats enligt artikel 3, inte införa andra föreskrifter än dem som ursprungligen utfärdats för certifikat med normal giltighetstid.

Artikel 5

1. Medlemsstaterna skall genast underrätta kommissionen om varje vägran att utfärda nya certifikat av skäl som grundas på skiljaktigheter i tolkningen av de föreskrifter eller bestämmelser som konventionerna överlåter åt parterna att besluta om.

Om kommissionen inte inom en månad fått underrättelse om att de berörda medlemsstaterna nått en överenskommelse skall den inleda förfaranden för att fatta beslut i enlighet med den ordning som fastställts i artikel 7.

2. Om en medlemsstat anser att ett fartyg inte kan registreras enligt artikel 3 på grund av att säkerheten eller miljön utsätts för allvarliga risker som ligger utanför certifikatens

räckvidd får registreringen skjutas upp i högst tre månader och medlemsstaten skall utan drojsmål lägga fram ärendet inför kommissionen och ange skälen till detta. Uppskovet skall bekräftas eller återkallas i enlighet med förfarandet i artikel 7

Artikel 6

Kommissionen skall bistås av en kommitté som är sammansatt av företrädare för medlemsstaterna och med en företrädare för kommissionen som ordförande.

Artikel 7

När det förfarande som fastställs i denna artikel skall tillämpas skall kommissionens företrädare förelägga kommittén ett förslag till åtgärder. Kommittén skall yttra sig över förslaget inom den tid som ordföranden bestämmer med hänsyn till hur brådskande frågan är. Kommittén skall fatta sitt beslut med den majoritet som enligt artikel 148.2 i fördraget skall tillämpas vid beslut som rådet skall fatta på förslag från kommissionen, varvid medlemsstaternas röster skall vägas enligt den artikeln. Ordföranden får inte rösta.

Kommissionen skall själv anta förslaget om det har tillstyrkts av kommittén.

Om förslaget inte har tillstyrkts av kommittén eller om inget yttrande avges skall kommissionen utan drojsmål föreslå rådet vilka åtgärder som skall vidtas. Rådet skall fatta sitt beslut med kvalificerad majoritet.

Om rådet inte har fattat något beslut åtta veckor från det att förslaget mottagits, skall kommissionen själv besluta att de föreslagna åtgärderna skall vidtas.

Artikel 8

Kommittén får också rådfrågas av kommissionen i alla frågor med anknytning till tillämpningen och tolkningen av denna förordning och särskilt för att se till att nivån för sjösäkerhet och miljöskydd inte försämras.

Kommittén skall utarbeta egna förfaranderegler.

Artikel 9

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 1992.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 4 mars 1991.

På rådets vägnar

J.F. POOS

Ordförande

Genom avtalet om europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES), som trädde i kraft den 1 januari 1994, har Sverige åtagit sig att införliva relevanta delar av EG:s existerande regelverk med svensk rätt. I EES-avtalets bilaga XIII avsnitt V punkten 56 ingår rådets förordning (EEG) nr 613/91 av den 4 mars 1991 om överflyttning av fartyg från ett register till ett annat inom gemenskapen (EGT nr L 68, 15.3.1991, s. 1).

Rättsakten innehåller bestämmelser om undanröjande av tekniska hinder för överflyttning av registreringen av fartyg mellan medlemsstaternas nationella fartygsregister. Av ingressen till rättsakten framgår att bestämmelserna är ett led i upprättandet av en fungerande inre marknad inom EG. Syftet med rättsakten är även att befria de europeiska redarna från de kostnader och administrativa förfaranden som ett byte av register inom gemenskapen medför och att därigenom förbättra driftsvillkoren och konkurrensläget för gemenskapens sjöfart. En förutsättning för tillämpningen av bestämmelserna i rättsakten är dock att fartygen uppfyller föreskrifterna i 1974 års internationella konvention om säkerheten för människoliv till sjöss (SOLAS 1974), 1966 års internationella lastlinjekonvention (LL 1966), 1973 års internationella konvention om förhindrande av förorening från fartyg i dess lydelse enligt 1978 års protokoll (MARPOL 1973/78) och därtill hörande bindande resolutioner som antagits av Internationella sjöfartsorganisationen (IMO). Vidare gäller bestämmelserna enligt huvudregeln lastfartyg med en bruttodräktighet om minst 500 byggda den 25 maj 1980 eller därefter och som har varit registrerade och i drift under en medlemsstats flagga i minst sex månader. Genom EES-avtalet har rättsaktens tillämpningsområde utsträckt till att gälla även sådana fartyg som är registrerade i någon av de EFTA-stater för vilka avtalet har trätt i kraft.

Lagrådet

Innehållet i lagförslaget är sådant som sägs i 8 kap. 18 § andra stycket regeringsformen, vilket enligt huvudregeln innebär att Lagrådet bör höras över det. Detta gäller enligt samma lagrum dock inte om Lagrådets hörande skulle sakna betydelse på grund av frågans beskaffenhet. Då lagförslaget i sin helhet har sin grund i EES-avtalet, som godkänts av riksdagen (prop. 1991/92:170, bet. 1992/93:EU1, rskr. 1992/93:18, SFS 1992:1317), anser regeringen att frågans beskaffenhet är sådan att Lagrådets hörande kan underlåtas. Lagrådets yttrande har därför inte inhämtats.

1 §

Enligt artikel 7 i EES-avtalet skall en rättsakt som motsvarar en EEG-förordning som sådan införlivas med de avtalsslutande parternas interna rättsordning. Det innebär för svensk del att EG-förordningar skall införlivas genom inkorporering. Införlivandet skall ske på den konstitutionella nivå som framgår av regeringsformen.

Eftersom rådets förordning (EEG) nr 613/91 innehåller bestämmelser om fartygsregistrering, som är ett ingrepp i enskildas personliga förhållanden – även om bestämmelserna i detta fall kan anses gå i en för de enskilda gynnsam riktning – faller den inom det område som enligt 8 kap. 3 § regeringsformen skall meddelas genom lag.

Även bestämmelserna om certifikat för fartyg är sådana att de i princip faller inom lagområdet. De senare omfattas dock av regeringens bemyndiganden i fartygssäkerhetslagen (1988:49) och lagen (1980:424) om åtgärder mot vattenförorening från fartyg. Med stöd därav har regeringen i fartygssäkerhetsförordningen (1988:594) och förordningen (1980:789) om åtgärder mot vattenförorening från fartyg lämnat vissa bemyndiganden till Sjöfartsverket. Innehållet i SOLAS 1974, LL 1966 och MARPOL 1973/78 är sådant att det omfattas av dessa bemyndiganden. Någon ändring av dessa bemyndiganden avses inte med denna lag.

4 §

För att klargöra hur rådets förordning (EEG) nr 613/91 skall tillämpas i EES-sammanhang hänvisas till vissa protokoll som innehåller bestämmelser om anpassningar som är gemensamma för samtliga rättsakter som ingår i EES-avtalet.

5 §

Det ursprungliga EES-avtalet undertecknades av samtliga sju medlemsländer i Europeiska frihandelssammanslutningen (EFTA). På grund av resultatet av en folkomröstning har avtalet dock inte ratificerats av Schweiz. Vad gäller Liechtenstein kan ratificering inte ske förrän vissa förutsättningar har uppfyllts. EES-avtalet gäller därför för närvarande endast mellan EU och dess medlemsländer samt Finland, Island, Norge, Sverige och Österrike.

6 §

I samband med EES-avtalet har också ett avtal mellan EFTA-staterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol samt ett avtal om en ständig kommitté för EFTA-staterna undertecknats. På grund av dessa avtal har Övervakningsmyndigheten och Ständiga

kommittén inrättats med uppgifter på EFTA-sidan motsvarande EG-kommissionens. Fördelningen av uppgifter mellan de två organen framgår av protokoll 1 till de båda avtalen jämfört med protokoll 1 till EES-avtalet.

Vidare finns i bilaga XIII till EES-avtalet sektoriella anpassningar som gäller transportområdet. Där föreskrivs att om rättsakter som nämns i bilagan föreskriver förfaranden för att lösa tvister mellan EG-medlemsstater, och en tvist uppstår mellan EFTA-stater, EFTA-staterna skall hänskjuta tvisten till lösning av vederbörande EFTA-organ med tillämpning av motsvarande förfarande. Om en tvist uppstår mellan en EG-medlemsstat och en EFTA-stat skall respektive avtalsslutande parter hänskjuta tvisten till lösning av Gemensamma EES-kommittén med tillämpning av motsvarande förfaranden.

Utdrag ur protokoll vid regeringssammanträde den 24 mars 1994

Närvarande: statsministern Bildt, ordförande, och statsråden
B. Westerberg, Friggebo, Johansson, Laurén, Hörnlund, Olsson,
Svensson, af Ugglas, Dinkelspiel, Hellsvik, Wibble, Björck,
Davidson, Könberg, Odell, Lundgren, Unckel, P. Westerberg

Föredragande: statsrådet Odell

Regeringen beslutar proposition 1993/94:202 Överflyttning av fartyg
mellan fartygsregister.

Författningsrubrik	Bestämmelser som inför, ändrar, upphäver eller upprepar ett normgivningsbemyndigande	Celexnummer för bakomliggande EG-regler
Lag om överflyttning av fartyg mellan fartygsregister		391R0613
